

ning. At et Ophold blot af nogle faa Timer vilde, idetmindste paa visse Tider af Aaret, let virke odelæggende for hele Værket, vil vist Enhver, der kender blot Lidet til det Slags Arbejder, indrømme. Følgen deraf vil være, forsaavidt den foreslaaede Forandring ikke bifaldes, at Giereu af et saadant Værk, vil see sig i den Nødvendighed at sætte sig ud over Loven, lade Møllen drive og erlægge Mulcten for Lovovertrædelsen, men noget Saadant kan jo dog Ingen ville. Nei, jeg er overbevist om, at Alle ville være enige i at ansee det for i høi Grad uheldigt, at der i en Lov findes Bestemmelser, som ikke kunne overholdes i det Enkelte; det svækker Altelten for Lovene og dermed Tilliden til de Institutioner, der ere deelagtige i disses Tilbliven. Jeg kan heller ikke troe, at Nogen kan have store Betænklichkeiten ved at stemme for den af mig foreslaaede Ændring, naar der lægges Mærke til, at Udvalget, paa Grund af Uttringer, der saldt fra den høitærede Justitsministers Side ved denne Sags anden Behandling, har foreslaaet tilføiet denne Paragraph en Passus af den nu gjældende Anordnings § 2, der lyder saaledes: „Dog skal, naar ikke særdeles Nødvendighed kræver det Modfatte, selve den Tid, da Gudstjenesten holdes paa Stedet, være udenfor den, hvori de foranførte Handlinger maae foretages“. Enhver vil see, at ved denne Tilføining vil den Frihed, som ellers kunde synes indrømmet ved mit Ændringsforslag, blive betydeligt modificeret, og jeg kan ikke troe, at Nogen deri har Grund til at see nogen Fare; jeg for mit Vedkommende kan det saameget mindre, som jeg uden dette er overbevist om, at Folket i Almindelighed har tilbørlig Algtelse for disse Forhold, og ikke uden Nødvendighed vil overskride Grændserne for det Sømmelige. Skulde imidlertid, imod Forventning, det ærede Thing ikke bifalde dette Forslag, saa har jeg tilladt mig substiairt at foreslaae en Ændring, som efter min Formening indeholder det Øberste, hvortil man kan gaae, naar man vil formulere Loven saaledes, at dens enkelte Bestemmelser kunne overholdes i Lidet. Jeg vil med disse Uttringer tillade mig at anbefale den Ændring, jeg i

Forening med Flere har tilladt mig at foreslaae. (Sonne: Maa jeg bede om Ordet!)

Ordføreren: Jeg turde maafee, uden at udsætte mig for, at Forslaget af den Grund skulde have Udfigt til at gaae igennem, fristage mig for at imodegaae de Bemærkninger, hvormed den ærede Rigsdagsmand, som nu talte, er fremkommet, for at begrunde Ændringsforslagene. Den Argumentation, som den ærede Rigsdagsmand har brugt, har nemlig slet ikke været rettet paa at vise, at det i sig selv var rigtigt, at de Bestemmelser, som i Lovforslagets § 2 indeholdes med Hensyn til Kornmøller, komme til Anvendelse i Henseende til Møller i Almindelighed, men han har kun søgt at paavise, at den Forskrift, som indeholdes om Kornmøller, ogsaa burde gjøres anvendelig med Hensyn til saadanne Mølle-Indretninger, ved hvilke man kunde faae Vandet op af store Dybder. Jeg troer imidlertid, uagtet Motiveringen ikke antydede, at, hvad der indeholdes i Ændringsforslagene skulde have noget større Omfang, at burde bemærke, at de Grunde, som tale for at lade Afbenyttelsen af Kornmøller finde Sted paa den i § 1 ommeldte Tid, ikke kunne gjøres gjældende med Hensyn til andre Møller end netop Kornmøller, fordi der ikke alene er Spørgsmaal om den paagjældende Næringsdrivendes personlige Interesse, men ogsaa om Hensynet til den Betydning, det kunde have for Andre, at Næringsdriften ikke kom til at standse. Ved at gaae ind paa Forslagene vilde man stille sig i en bestemt Modsetning til de Grundsetninger, hvorpaa Lovforslaget hviler, saaledes som det er kommet fra Udvalget, og med Modificatjoner vedtaget her i Thinget, hvori man er gaaet saa vidt med Undtagelser, som man har troet det paa nogen Maade tilraadeligt, og det ærede Thing vil sikkert ikke af Hensyn til de specielle Mølleindretninger, om hvilke den ærede Rigsdagsmand har søgt at værne, gaae ind paa et Forslag, som ikke indskrænker sig dertil, men gaaer ud paa, at den paagjældende Bestemmelse skal udvides til at gjælde med Hensyn til alle Møller. Jeg tør vistnok ansee dette for tilstrækkeligt med Hensyn til det principale Forslag.